

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Evsebivs || De Euangelica pr[a]eparatione

Eusebius <Caesariensis>

[Augsburg], 1522

VD16 E 4299

De prima hominum uita. Cap. viij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34477

fuit, pro uiro autem primo, quem dei cōsiliū atq; prouidētia qua-
 si nuperrime natum filium produxit, consiliū filium Porum nomine
 posuit. Cumq; Moses in ipsa constitutione mundi factum hoc dixe-
 rit, cum Venus facta esset id accidisse Plato narrauit, Venerem alle-
 gorice propter pulchritudinem mundum appellās. Sed uerba eius
 hæc sunt. Cum inquit facta esset Venus, & alij dīj, & cōsiliū filius Po-
 rus, in conuiuium conuenerunt, & post cœnam inopia tanq̄ mendi-
 ca ad ianuam domus ubi cōueniebant accessit, Porus autem necta-
 re superatus (nondum enim uini usus inuentus erat) in hortos Iouis
 ingressus grauiter dormiebat. Inopia uero propter indigentiam ad
 insidiandum parata, ut ab eo liberos susciperet, apud eum accubuit,
 & hoc dolo Cupidinem a Poro concepit. His Plato allegorice illa
 mosayca uoluit significare.

Quomodo Plato quasi ioco ex uiro sumptam mulierem
 scripsit.

CAPVT VII.

Praterea Mose dicente. Adæ autem non inueniebatur co-
 adiutor similis eius. Immisit ergo deus saporem in Adam.
 Cumq; obdormisset, tulit unam de costis eius, & repleuit
 carnem pro ea, & edificauit deus costam, quam tulerat de
 Adam in mulierem. Cum non intellexerit Plato, quo sensu id dictū
 est, quia tamen mosayca omnia fuerat admiratus uoluit omnino p̄-
 terire. Itaq; Aristophani comœdo, qui etiam rebus honestis illude-
 re solebat, orationem in Symposio attribuit dicens. Oportet primū
 uos naturam humanam & passiones ipsius p̄discere. Prisca em̄. no-
 stra natura alia erat quam nunc est. Nō enim duo genera hominū,
 ut modo, sed tria fuerunt. Ad masculum enim atq; foeminam tertiū
 etiam aderat utrisq; commune, cuius rei nomē solummodo relictū
 est. Res x̄o penitus periit. Nam Androgynum tunc re ipsa & nomi-
 ne ex utrisq;, mare scilicet atq; foemina constabat. Istis cum aliquan-
 tulum, ut Aristophanes solebat illuserit, subiungit dicens. Hæc Iup-
 piter dixit, & incidebat homines medicos, & Appollini iussit par-
 tes incisō: ita coniungere, ut facies ad cæsuram uerteretur.

De prima hominum uita. CAP. VIII.

Cum Moses primam hominum uitam in paradiso dei nulla
 re indigentem, quasi diuinam asserat, omniacq; sponte a ter-

E ra

ra producta, nudosq; fuisse cōfirmet. Audi quemadmodum ea ipsa Plato græce conscripsit. Deus inquit pascebat eos sicuti nunc homines nonnulla animalium genera, nulla tunc erat respublica, nec liberorum procreatio. A terra em̄ homines emergebant, & hæc omnia quæ modo sunt habentes magna optimorum copia fructuum facile atque optime uiuebant, quos non culta, sed sponte terra ædebat, nudi sine aliqua erant molestia, uicissitudines enim temporum summa temperie connectebantur.

Quod etiam colloctionem serpentis & Aeuæ secutus est.

CAPVT IX.

PRudentiorem om̄ibus bestijs terræ serpentem fuisse, & sermonem eius uicissim cum muliere habitum Moses scribit, quam rem quomodo Plato narrauit, nō est alienum audire. Qui Saturni temporibus erant inquit tanta uirtute pollebant, ut non cum hominibus solum, uerum etiam bestijs oratione uti possent. Sed non ad philosophiam, & inter se, & cum bestijs hac uirtute utebantur, diligenter scrutātes de singulorum natura ad accumulationem prudentiæ, sed cibo atq; potui tāquam heluones cōtinue inhaerentes fabulas secū & cum bestijs tales conferebant, quales modo de ipsis narrantur.

Quod ordinē etiā scribendi secutus est. CAP. X.

MOses in scribendis legibus antiquitate magna pro exordio usus uitas hominum & diluuium narrat, & uirtutes atq; delicta nobilissimorū uirorum, qui post diluuiū fuerant, diligēter exponit. Nam perutilem hanc historiā legibus futuram iudicauit. Hunc scribendi modum in legibus Plato imitatus est, his primordijs enim legum antiquitate utitur, & diluuij mentione facta, uitam etiam, quæ post diluuium fuerat, explicare nō renuit. An inquit igitur præci sermōnes uerī nobis uidentur, qui nam multis pestibus atq; diluuijs homines ita perijisse, ut paucissimi relicti sint. Valde inquam hoc uerisimile cunctis uidetur. Intelligendū est igitur eos, qui nunc effugerunt, montanos quosdam fuisse in caeuminibus altissimorum montium habitantes, a quibus postea homines multiplicati sunt. Quare necesse fuerat artium disciplinæq; ciuilibus imperitos fuisse, ac ab omni ambitione, habendiq; cupiditate, ceterisq;